

Liturgie

voor de gezamenlijke avonddienst op zondag 8 december
2024, in de Gereformeerde Kerk, aanvang 19.00 uur.

Voorzang: adventslied NLB 441:1 en 10

1. Hoe zal ik U ontvangen,
wat wordt mijn eerste groet?
U, ieders hartsverlangen,
vervult ook mij met gloed!
O Jezus, licht der wereld,
verlicht mij, dat ik weet
waarmee ik U moet eren,
U waardig welkom heet.

10. Hij zal de wereld richten,
berecht wie Hem bevocht.
Genadig zal Hij lichten
voor wie Hem heeft gezocht.
Kom haastig, licht der wereld,
en leid ons allemaal
uw grote vreugde binnen,
uw feest, uw liefdesmaal.

Moment stil zijn

Zingen: Votum en groet Sela en aansluitend: Zingen: psalm 1: 1 en 2

1. Gezegend hij, die in der bozen raad
niet wandelt, noch met goddelozen gaat,
noch zich door spotters in de kring laat noden,
waar ieder lacht met God en zijn geboden,
maar die aan 's Heren wet zijn vreugde heeft
en dag en nacht met zijn geboden leeft.

2. Hij is een groene boom die staat geplant
waar waterbeken vloeien door het land.

Zijn loof behoeft de droogte niet te duchten,
te goeder tijd geeft hij zijn rijpe vruchten.
Gezegend die zich aan Gods wetten voedt:
het gaat hem wel in alles wat hij doet.

Gebod om zegen

Lezing: psalm 103:6-18 en Lucas 10:25-37 (NBV 21)

Psalm 103: 6 - 18

[6] De HEER doet wat rechtvaardig is,
Hij verschaft recht aan de verdrukten.
[7] Hij maakte aan Mozes zijn wegen bekend,
aan het volk van Israël zijn daden.
[8] Liefdevol en genadig is de HEER,
Hij blijft geduldig en groot is zijn trouw.
[9] Niet eindeloos blijft Hij twisten,
niet eeuwig duurt zijn toorn.
[10] Hij straft ons niet naar onze zonden,
Hij vergeldt ons niet naar onze schuld.
[11] Zoals de hoge hemel de aarde overspant,
zo welft zich zijn trouw over wie Hem vrezen.
[12] Zo ver als het oosten is van het westen,
zo ver heeft Hij onze zonden van ons verwijderd.
[13] Zoals een vader zich ontfermt over zijn kinderen,
zo ontfermt zich de HEER over wie Hem vrezen.
[14] Want Hij weet waarvan wij gemaakt zijn,
Hij vergeet niet dat wij uit stof zijn gevormd.
[15] De mens - zijn dagen zijn als het gras,
hij is als een bloem die bloeit op het veld
[16] en verdwijnt zodra de wind hem verzengt;
de plek waar hij stond, kent hem niet meer.
[17] Maar de HEER is trouw aan wie Hem vrezen,
van eeuwigheid tot eeuwigheid.
Hij doet recht aan de kinderen en kleinkinderen
[18] van wie zich houdt aan zijn verbond
en naar zijn geboden leeft.

Lucas 10: 25 - 37

[25] Er kwam een wetgeleerde die Hem op de proef wilde stellen. Hij vroeg: 'Meester, wat moet ik doen om deel te krijgen aan het eeuwige leven?' [26] Jezus antwoordde: 'Wat staat er in de wet geschreven? Wat leest u daar?' [27] De wetgeleerde antwoordde: 'Heb de Heer, uw God, lief met heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw kracht en met heel uw verstand, en uw naaste als uzelf.' [28] 'U hebt juist geantwoord,' zei Jezus tegen hem. 'Doe dat en u zult leven.' [29] Maar de wetgeleerde wilde zijn gelijk halen en vroeg aan Jezus: 'Wie is mijn naaste?' [30] Toen vertelde Jezus hem het volgende: 'Er was eens iemand die van Jeruzalem naar Jericho reisde en onderweg werd overvallen door rovers, die hem zijn kleren uittrokken, hem mishandelden en hem daarna halfdood achterlieten. [31] Toevallig kwam er een priester langs, maar toen hij het slachtoffer zag liggen, liep hij met een boog om hem heen. [32] Er kwam ook een Leviet langs, maar bij het zien van het slachtoffer liep ook hij met een boog om hem heen. [33] Een Samaritaan echter, die op reis was, kreeg medelijden toen hij hem zag. [34] Hij ging naar de gewonde man toe, goot olie en wijn over zijn wonden en verbond ze. Hij zette hem op zijn eigen rijdier en bracht hem naar een logement, waar hij voor hem zorgde. [35] De volgende morgen gaf hij twee denarie aan de eigenaar en zei: "Zorg voor hem, en als u meer kosten moet maken, zal ik u die op mijn terugreis vergoeden." [36] Wie van deze drie is volgens u de naaste geworden van het slachtoffer van de rovers?' [37] De wetgeleerde zei: 'De man die hem barmhartigheid heeft betoond.' Toen zei Jezus tegen hem: 'Doet u dan voortaan net zo.'

Zingen: WKL 8

1. Welzalig de man, die niet wandelt
in de raad der goddelozen.

Die niet staat op de weg der zondaars,
noch zit in de kring der spotters,

maar aan des Heren wet
zijn welgevallen heeft.
En diens wet overpeinst
bij dag en bij nacht.
Want hij is als een boom
geplant aan waterstromen.
Die zijn vrucht geeft op tijd,
welks loof niet verwelkt, alles gelukt.

Tekst: Matth. 5:7 "het echte geluk is voor mensen die goed zijn voor anderen. Want God zal goed zijn voor hen." NBV21 gelukkig de barmhartigen...

Verkondiging

Zingen: Geloofsbelijdenis

(Melodie: Wat de toekomst brenge moge)

1. Ik geloof in God de Vader
die een bron van vreugde is,
louter goedheid en genade,
licht in onze duisternis.
Hij, de Koning van de kosmos,
heel de schepping
zingt zijn eer
heeft uit liefde mij geschapen
en tot liefde keer ik weer.

2. Ik geloof in Jezus Christus
die voor ons ter wereld kwam.
Zoon van God en Zoon des Mensen
goede Herder, Offerlam.
Door te lijden en te sterven
groot is het geheimenis
schenkt Hij mij het eeuwig leven,
dat uit God en tot God is.

3. Ik geloof dat mijn Verlosser
door de dood is heengegaan
en op Pasen, God zij glorie,
uit het graf is opgestaan.
Door het brood -dit is mijn lichaam
door de wijn -dit is mijn bloed
geeft de Vredevorst mij vrede,
maakt Hij alle dingen goed.

4. Ik geloof ook in de Geest,
Adem van God uitgegaan.
Hij vertroost en Hij versterkt ons,
waar wij in het leven staan.
Door de Geest zijn wij verbonden
met de Heer en met elkaar.
Door zijn leiding gaan wij verder,
maakt Hij zijn beloften waar

Dankgebed

Inzameling van de liefdegaven

Zingen: opwekking 124

Ik bouw op U,
mijn Schild en mijn Verlosser.
Niet eenzaam ga ik op de vijand aan.
Sterk in uw kracht,
gerust in uw bescherming.
Ik bouw op U en ga in uwe naam.

Gelovend ga ik,
eigen zwakheid voelend.
En telkens meer
moet ik uw kracht verstaan.
Toch rijst in mij
een lied van overwinning.

Ik bouw op U en ga in uwe naam.

Ik bouw op U,
mijn Schild en mijn Verlosser.
Gij voert de strijd, de huld' is U gewijd.
In 't laatste uur
zal 'k zegevierend ingaan
in rust met U die mij hebt voortgeleid.

Zegen